

הימ"ם, באוטו מקום שנחלש הפעם במחלה בקעה זו. ועל זה כתיב (יהזאל לו) ויהיא מלאה עצמות.

וחתוקה באוטו האלים שהקים נוכנץ. ונשמר הטע אמר קד' באוטם עצמות יבואו צלם. שאוטם ראשונים התקימו וקמו על רגליים, ואוטו צלם נשבר, ואנו ידעו כל עמי העולם שאין אלה מבצעי הקדוש ברוך הוא בלבד. ועוד, שהתקשרותו על כלבדו. ידי חנניה מישאל ועוזריה, והכל ביום אחד. ועל זה כתוב (ישעה כט) והקדישו את קדוש יעקב וגנו.

ע"כ סתרי תורה.

ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמי ונעשה לנו שם. רבי חייא פתח, (ישעה כט) ורשותיהם כים נגרש וגנו. וכי יש ים נגרש? כן. שפאשר הים יצא מתקונו והולך (בל' הכל) בל' רב חובל, או נגרש ומתרחש מפקומו, כמו ששוטה יין ולא יושב על בריו וועלה ויורד. מה הטעם? משים כי השקט לא יוכל ויגרשו מימי רפש וטיט. שמוצאים מימי רפש כל אותו הדיטיט.

של הים וכל הטיפות לשפטו. כמו זה אוטם הרשותים שיוציאים מדרך התקינה והולכים כשתיין יין בל' תקון. שיוציאים מדרך ישירה לדרכ עקפה. מה הטעם? משום כי השקט לא יוכל, שהרי עוקום ורכיהם גרים להם לכתה בל' תקון ובכל השקט. ולא עוד, אלא של גזום בשעה שאומרים דברם מפיהם, אוטו הדבר רפש וטיט, כל מוצאים טנפת וגעל מפיקם החוצה עד שנטאים ומיטאים אותם.

בא ראה, ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמי. אין הבה אלא לשון חזמנה בעלה.

ימגדלא ואתייבו (בלא) כלחו בידה. ואתקשלו מפני אףון דלא בעו למifik בק"ץ הימ"ן. אתייבילו ונפלו בקץ הימ"ם. בההוא אמר דאתמלש תפאה בקדמיתה בהאי בקעה. ועל דא כתיב, (יהזאל לו) ויהיא מלאה עצמות.

ואתפקת בהוא צולמא דאקים נובילצער. ואתפרק תפאה לבקר באונן גרמיין ובהוא צולמא. דאנון קדמאי קיימו וקמו על רגליון. ובהוא צולמא אהבר. יבדין ידע כל עמי דעתם דעלא דלית אלה בר גרשא בריך הוא בלחו. ותו דאתקדש שמייה על ירא דחנניה מישאל ועוזריה וכלה בחד יומה. ועל דא כתיב, (ישעה כט) והקדישו את קדוש יעקב וגנו.

(עד כאן סתרי תורה)

ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמי ונעשה לנו שם. רבי חייא פתח (ישעה כט) וחרשעים כים נגרש וגנו. וכי אית ים נגרש. אין, דבר ימ' נפקא מתקוניה ואזיל (בלא הכל) בל' חבלא, קדין נגרש ואתפרק מתריה, במאי דריי חמרא ולא יתיב על בריה וסלקא ונחתא. מי טעם בגין כי השקט לא יוכל, ויגרשו מימי רפש וטיט. דמפקו מימי כל ההוא טינא דימא וכל טנפה לשפotta.

בגונא דא אונן רשותים נפקאי מארחא דתקנא ואזיל קרי חמרא בל' תקונא, נפקאי מאורה מישר לאורה עקים. מי טעם, בגין כי השקט לא יוכל. דהא עקימו דארחיהו גרים לון למתק בל' תקונא ובלא שכיכו. ולא עוד אלא לכל רוגزا דידחו בשעתא דאמרי מלחה מפומייהו ההוא מלחה רפש וטיט כלחו מפקי טנפה וגיעולא מפומייהו לבר עד דמסתאבי (דף נה ע"א) ימסabi לון.

חא חייז, ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמי. ליית הבה אלא חזמנה